

Caznele lui Sisif

Marin Mihalache

Urcă Sisif bolovanul pe munte
Un bolovan uriaș nu o cruce
El muntele e osândit să îl mute
Nu Golgota din sine să-o urce.

Pe piscul de munte e-o cruce
Pe care n-o vede în tristu-i calvar
El muntele se căznește să-l urce
Și-l urcă etern și-n zadar.

Crucea de jertfă spălată cu sânge
Pentru Sisif a fost purtată în van
Pironul în palmă pe el nu-l străpunge
Nu crucea o urcă ci un greu bolovan.

Povara din spate ca plumbul apasă
Pe umeri armura fragilă de lut
Sisif n-are tihnă și la zeu nu îi pasă
Pedeapsa-i eternă în chip rezolut.

Osânda-i pe viață nicicând ispășită
De-a pururea rob nicicând un erou
Cu fruntea plecată-n pământ ca o vită
Sisif n-are harul să învie din nou.

Urcă Sisif bolovanul pe trepte de scară
Muntele lumii acesteia searbăd și gol
Începe în zori și termină spre seară
Când bolovanul cade în văi rostogol.

Te-oprește Sisif pe povârnișul căderii
Privește o clipă la Lumina de sus
Pe dealul Golgotei, pe crucea-nvierii
S-a răstignit și pentru tine, Iisus!

Din volumul de poezie "Lumină Lină", 218 pagini, Mirco Publishing, Chicago, USA, 2020